

Publicerad 2015-04-25 04:59 av pourléternité

Kritisk, kraftig, osammanhängande vrede i underläge

Om Jag Aldrig Finner Svaren, Vad Är Det Då Värt?

Tappade tron i hopp om att ge upp det gamla tänket
i oändliga mängder, föll in samlandet av enkelt

Den sänkande tyngden av rymden i längtandet
från skam och skuld, glam och guld, fram, omkull
push, press, pull, flyt, tajm och rull

Beståndsdelar jag ej besitter i skrivande stund;
mitt krossade hjärta bär smärtan våldsamt misshandlad av rivande kund

En drivande blund likt en båt som glider på grund
felnavigerad morgonstund utan det där så kallade guld i mund

Detta till trots slåss man i svepande storm
med repande form skrapar själen fram retande gorm

Enormt skapande av känslor som tyvärr blivit vår norm
då dagens konst alltid handlar om att "leva som folk"

Systematiskt trams skickligt framställd elegant i allas vår dans,
perverst briljerande byråkrati i psykotiskt skenhelig dominans

Reform som i grund och botten alltid handlar om dom
som aldrig vill ge den svagare en ärlig chans i världen som om:

De flesta saknar värde, för många ses förbi
Samhällets bländande klädsel besudlas och kommer förbli
Förkastelsens järngrepp när vi lämnas i rädelskrik
Levande bränd i tärande eld, själar fördömda in i oändlig panik

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren pourléternité med Poeter.se id #50919 innehar upphovsrätten